

Βιβλ. Ν. 510 φ. 1936

Τὸ ἄγονον καὶ τραχὺ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς καὶ ἡ ἐλευψις λιμέ-
νος ἀφ' ἑτέρου, συνετέλεσαν ὥστε τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχα-
νία τῆς νήσου νὰ εἶναι λίαν περιορισμένα, ὅχι μόνον κατὰ τὴν
σύγχρονον ἐποχὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Ὁ ῥήτωρ
Ἀντιφῶν (ῥήσας περὶ τὰ 425 π. Χ. ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: (1) «Ἡ γὰρ
νῆσος (Σαμοθράκη) ἦν ἔχομεν, ἤδη μὲν καὶ πόρρωθεν ὅτι ὕψηλὴ
καὶ τραχεῖα» καὶ τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἐργάσιμα μικρὰ αὐτῆς ἐστί,
τὰ δ' ἄργα πολλὰ, μικρὰς αὐτῆς οὐσας». Ἐν τούτοις παρήγε εἰ-
δὸς τι κρομμύων περιφήμων κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Ἐπίσης ἐφύε-
το εἰδὸς τι βοτάνης καλουμένης: πευκέδανον (2) (peucedanum),
τὴν ὅποιαν ἐλάβανον ὡς ἀντίδοτον κατὰ τῶν δηγμάτων τῶν δι-
φθεόν. Πλὴν τοῦ πευκέδανου ἀναφέρει ὁ Πλίνιος, χωρὶς νὰ ἀνα-
φέρει καὶ τὴν χρῆσιν του, εἰδὸς τι λίθου μέλανος ἐλαφροῦ καὶ ὁ-
μοίου πρὸς ξύλον. Ὡς μόνον βιομηχανίαν εἶχε ἓνα εἶδος σιδη-
ρῶν δακτύλων καλουμένων Samothracia Ferrea, διακοσμουμέ-
νων διὰ χρυσοῦ, διὰ τῶν ὁποίων ἡγάπων νὰ κοσμοῦνται οἱ
δοῦλοι.

Ἡ ἀρχαία πόλις τῆς Σαμοθράκης ἔκειτο κατὰ τὴν Β. Δ. πα-
ραλίαν, ὅπου σώζονται τὰ εἰρεπεία αὐτῆς καὶ ὀνομάζεται ὑπὸ
τῶν κατοίκων Παλαιόπολις. Αἱ ἀνασκαφαὶ τῶν εἰρεπιῶν τῆς ἐφε-
ρον εἰς φῶς κρηπίδωματα προκυμίας, τείχη κυκλώπεια καὶ ἀρ-
χαῖστα δρυώματα.

Ἡ σημερινὴ κομόπολις δὲν φαίνεται ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὡς
ἀπέχουσα τῆς παραλίας πλέον τῆς ὥρας ἐντὸς πτυχῆς τοῦ δροῦς
κάτωθι τῆς κορυφῆς Φεγγάρι, τοποθεσία τὴν ὅποιαν ἐξέλεξαν
οἱ παλαιοὶ τῆς κατοικοῖς πρὸς ἀσφάλειαν ἀπὸ τῶν πειρατικῶν ἐ-
πιδρομῶν. Ἐπίνειον δ' αὐτῆς εἶναι ἡ Καμαριώτισσα ἀπέχουσα
αὐτῆς μίαν ὥραν περίπου καὶ δέκα λεπτὰ Ν. Δ. καὶ κειμένη εἰς
τοὺς πρόποδας χαμηλοῦ λοφιοκοῦ ὕψους 40 μέτρων. Κατὰ τὴν
εἰσόδον τῆς κομποπόλεως ἐπὶ τετραγωνικοῦ βράχου καὶ ἐπὶ βάσει
ὡν κυκλωπεῖων τειχῶν, σώζεται τὸ φρούριον τοῦ ἀρχόντος Κα-
τελούζου τῆς ἐποχῆς τῶν Γενουατῶν.

Μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς νήσου κατὰ τὸ 1912, ὁ πλη-
θυσμὸς αὐτῆς ἀνῆρχετο εἰς 2.500, καὶ περιελάμβανε μίαν ἰσχυρὰν κο-
μόπολιν, ἀπὸ τοῦ 1923 ὅμως καὶ ἐκείθεν ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς
σχεδὸν ἐπιπλασιάζετο ἕνεκα τῆς ἐξοχότητος αὐτῆς πρὸς τοὺς
νέοι συνοικισμοὶ ἰδρύθησαν ὅπως τὸ Ἀγκωκίον, τὸ Ἀλάνιον, ὁ
Ξηροτόπιος καὶ τὸ Κουρμπέτι. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἀσχολοῦνται
εἰς τὴν κτηνοτροφίαν, μελισσοτροφίαν, ἐξαιρέτως ἀνθρακοποι-
σίαν, ἀπὸ δὲ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς καὶ εἰς τὴν καπνοφυτείαν.
Γενικῶς ἡ ζωντοειδὴς ἡτο ἀγνωστὴς ἕως αὐτῆς μόνον κατὰ τὰ τε-
λευταῖα ἔτη τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας, ἰδίως δὲ μετὰ τὸ Σύνταγ-
μα τοῦ 1908, φεύγοντες τὴν στρατιωτικὴν ἐπὶ αὐτῶν ἐξενεχθέντων
εἰς Ἀμερικὴν κρὶ ἀλλαχοῦ, ὅπου τὸ πλεῖστον εὐδοκίμοισιν.

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

Κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἔφερε διάφορα ὀνόματα.
Κατ' ἀρχὰς ἐκαλεῖτο Σάμος (4) κατὰ τινὰς δὲ ὡς ἀναφέρει ὁ
Στράβων, Μελίτη (5) καὶ Σαμόνηος, (6) ἐκ τοῦ πρώτου αὐτῆς βα-
σιλέως Σάμωνος. Κατὰ τὸν Παιουσιανὸν (7) ἐκαλεῖτο Δαρδανία, μέχρι
ὅτι ἐγκαταστάτην ἐν αὐτῇ Σάμοι ὀνόμασαν αὐτὴν Σαμοθράκη καὶ ὁ Ἀ-
ριστοτέλης (8) λέγει αὐτὴν Λευκανίαν, Λευκονίαν ἢ Λευκωσίαν. Ὡς
αὐτὸς κατατὰ βράκλειδον τὸν Ἰοτικόν (9) κατ' ἀρχὰς ὀνομάζετο Λευκα-
νία κατὰ τὴν ἑσπέρικαν καὶ τελευταίαν Σαμοθράκην πρὸ τῶν παλαιοῦν Σαμίων.

(1) Ἀντιφῶντος ἀποσπάσματα, Περί τοῦ Σαμοθράκων φόρου,
ἐδ. 2^η ἔκδ. 1923 ὑπὸ Louis Gernet ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ Budé.

(2) Ὁ μίσχος του λέγει ὁ Πλίνιος, ὁμοιάζει πρὸς τὸν τοῦ μαρά-
θου (feniculum). Ἡ ρίζα του εἶναι μαύρη κυλῶδης καὶ ὁμοίᾳ δια-
περαστικῆς. Αὐξάνει ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ συλλέγουσιν αὐτὸ κατὰ
τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου. Προτιμῶσι δὲ τὰς μικροτέρας καὶ τρυ-
φεροτέρας τῶν ριζῶν. Διὰ νὰ κατεργασθῶσιν αὐτὴν, τὴν κόπτου-
σιν εἰς μικρὰ τεμάχια τεσσάρων δακτύλων περίπου, καὶ ἀποθέ-
τουσιν αὐτὴν εἰς μέρος σκιερὸν. Ὁ ἐξαγόμενος χυμὸς καθὼς καὶ
τὸ ἀφέψημα τῆς ρίζης λαμβάνουν μέρος εἰς πλῆθος φαρμακευτι-
κῶν παρασκευῶν. Ὁ χυμὸς αὐτοῦ ἔχει μεγαλειτέραν θεραπευτι-
κὴν ιδιότητα. Διαλύουσιν αὐτὸν εἰς ἐλαιον πικρῶν ἀμυγδάλων
ἢ μέ πηγανόν καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἀντίδοτον κατὰ τῶν δηγ-
μάτων τῶν διφθεόν. Ἐπίσης προφυλάττει ἀπὸ τῶν δηγμάτων καὶ
τοὺς ἀλείφομενους διὰ τοῦ ἐλαίου αὐτοῦ.

(3) Λουκρητίου, Nat. Her. VI, 1043.

(4) Στράβ. VII, 331, 30. «Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Σαμοθράκη Σάμος πρὶν».

(5) Στράβ. X, 472, 19 «... ἀπελθεῖν δὲ τούτοις εἰς Σαμο-
θράκην, καλουμένην πρότερον Μελίτην.» Τὸ ὄνομα Μελίτη, ἦ-
το κοινὸν ὅπως τὸ τῆς Σάμου διὰ πολλὰς νήσους τῆς Μεσο-
γείου.

(6) Διοδ. Σικελ. γ. 47 «Ταύτην γὰρ τὴν νῆσον ἔνιοι μὲν φασὶ
τὸ παλαιὸν Σάμον ὀνομασθῆναι... ἔνιοι δὲ φασὶ τὸ παλαιὸν Σα-
μόνηον καλουμένην...».

(7) Παιουσιανὸς, Ἀχαιικά, IV, 3. «Σαμίον δὲ τῶν φευγόντων,
οἱ μὲν ἐπὶ τῇ Θράκῃ νῆσον ὤκησαν, καὶ ἀπὸ τούτων τῆς ἐνοικη-
σεως Σαμοθράκην νῆσον καλοῦσιν ἀντὶ Δαρδανίας.

(8) Ἀριστοτέλους.

(9) Ἡρκελίδου τοῦ Ποντικοῦ, Ἀποσπάσματα, 21. «Ἡ Σαμο-
θράκη τὸ μὲν ἐξ' ἀρχῆς ἐκαλεῖτο Λευκονία, διὰ τὸ λευκὴ εἶ-
ναι. Ὑστερον δὲ, Θρακῶν κατοικοῦντων, Θρακία. Τούτων δὲ
ἐκλιπόντων, ὕστερον ἔτεσιν ἑπτακοσίαις, Σάμιοι κατ' ὠκί-
σαν αὐτὴν, ἐκπεσόντες τῆς οἰκείας καὶ Σαμοθράκην ἐκάλεσαν.

κοινοποιούμε και με
φρα, 11—12 δκ. πυκνὸ σιρό-
πι, ἀναλογεῖ με 10 περίπου δκ.
σχεπασμένο μέλι.

Γιὰ τὴν μὴ σφάλλῃ δὲ ὁμέλι
σοκίμος στοὺς ὑπολογισμοὺς
του, σημειώνουμε ἀκόμη ὅτι ἐ-
νθὸν τὸν χειμῶνα σὲ μὴ καλὴ
κυψέλη ἢ κατανάλωσι εἶναι
ἐλαττωτὴ (1—2 λίτρος), αὐξά-
νεται πολὺ τὸ Φεβρουάριον καὶ
Μάρτιον ἐνεκα τῆς γέννας, καὶ
τὰ τέλη Μαρτίου φθάνει 100
ἕως 150 δράμια τὴν ἡμέρα.
Πρέπει δὲ νὰ ὑπολογίσουμε
νὰ ἐπαρκέσουν οἱ τροφές ἕως
αὐτὴν τὴν ἐποχὴ καὶ νὰ μὴ λι-
πομνήσουμε, διὰ τὸ ἀριστ. μέ-
σο γὰ νὰ παρακινήσουμε τὰ
μέλισσα σὲ ἀφθονὴ γέννα εἰνα
καλὰ ἐφοδιασμένη μελιταπο-
θήκη. Ἡ διεγερτικὴ αἵτιση,
ποὺ ἀρχίζουμε τὰ μέσα Φεβρου-
αρίου ἢ ἀρχὴς Μαρτίου, εἶναι
ἐπικουρικὴ. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ
τὸν χειμῶνα ἢ πολὺ πρῶτ' ἡμῶν
τὴν ἀνοίξῃ, νὰ ἀναπληρῶνουν
με τίς τροφές ποὺ λείπουν με-
σιότι. Ἐκεῖνος ποὺ ἀμέλῃσῃ
νὰ συμπληρώσῃ τίς τροφές τὸ
φθινόπωρον, πρέπει νὰ μετα-
χειρισθῇ ἄλλο μέσο. Πρέπει
νὰ δώσῃ ἢ κησθῇ μετὰ με-
σμένο μέλι (ἀν ἔχη) ἢ ζαχαρό-
πλακας ἢ ζαχαροσύκαρον.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΤΗΤΙΚΗΣ ΑΕΡΑΜΥΝΗΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυρια-
κὴν εἰς τὰ «Ἡλύσια» ἐγένετο
ἡ πρώτη διάλεξις «περὶ τῆς
προστασίας ἀπὸ τὰ χημικὰ ἀε-
ρια».

Ἐνόπιον μεγάλου πλήθους
συμπολιτῶν μας ὁ ὁμιλητὴς
Κ. Μαμέλης, Καθηγητὴς καὶ
ἀρχηγὸς προσκόπων. Ἄν εὐ-
γλώττως καὶ παραστατικῶς, ἀ-
νέπτυξεν τὸ ἐνδιαφέρον θέ-
μα του.

Πανεργασίον ὅλας τῆς Ἀρ-
χαὶ ὁ Νημέριος μας κ. Π.
Μαροῦνης καὶ ὁ κ. Δημιᾶδος.

Τὰ βραδύα Νέα ἀπὸ τοῦ
προσέχους φύλλου θὰ δημοσι-
εύσουν διδασκῶν τὸ κείμενον
τῆς διαλέξεως.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Εἰς τὸν ἐφορῶντα σήμερον
ἀξιότιμον κ. Νικόλαον Παπαδόπουλον
Διευθυντὴν τῶν Μεταλλικῶν Κινησ-
τῶν εὐχαρίστη χρόνι πολλὰ.

— Εἰς τὸν ἐφορῶντα σήμερον
κ.κ. Νικ. Νάζον, μοιραζομένον δι-
ακτὴν τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας
καὶ Νικ. Σταυριανοπούλου, ἀνθυ-
πομοιραζομένον, διττὴν τῆς Ἀγορευ-
ματίας τὰ «Θεσμικὰ γένετα» καὶ
θε ἀγαθόν.

— Εἰς τοὺς ἐφορῶντας φίλους
Νικ. Νάζον, Νικ. Τζιμαν, Νικ. Πετρί-
νον, Νικ. Λαγίδη, Νικ. Ὀρμανόν
καὶ Νικ. Κουκουρβάν, εὐχ. μαζοῦ
να πολλὰ.

— Τὸ προσωπικὸν Διευκρί-
νωσις τῶν ἐφορῶντων σὺν ἀδελφοῖς τῶν κ.κ. Νικ. Λαγι-
δῆ, εὐχεται χρόνι πολλὰ.

— Εἰς τοὺς ἐφορῶντας κ.κ. Ν.
Νάζον, μοιραζομένον καὶ Νικ. Σταυρι-
ανοπούλου, ἀνθυπομοιραζομένον, εὐχ.
μαζοῦ χρόνι πολλὰ.

— Εἰς τὸν ἐφορῶντα φίλον καὶ
συνάδελφον κ. Σάββαν Ζινζιόπου-
λον, ὑπανιζόντων πειστήν, οἱ συνά-

τελεσθέντες καὶ
ου 1936, εἰς 3 ἡμερῶν καὶ χορη-
γοῦν δρ. 100 καὶ τὰ τῆς δίκης ἐ-
ξοδα καὶ τέλη κλπ.

Ἐν Ἀλεξ. πόλει τῇ 4(11)1936
Ὁ Πρόεδρος
Ὁ Δικ. Γραμματεὺς
(Ἐπονται ὑπογραφαί)
Ὅτι ἀμφιβέβ ἀπόσπασμα
Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει αὐθιμερὸν
Ὁ Δικ. Γραμματεὺς

Ἀριθ. 600
Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν
Ἐβρο Πλημμελειοδικῶν
Συγκείμενον κλπ.

Διὰ τὰ ὅσα
Καταδικάζει τὸν κηρυχθέντα ἐ-
νοχον Ἰωάννη Μηλὸν κάτοικον
Ἀλεξ. πόλεως ἐπὶ νοθείᾳ πράξει τε-
λεσθεῖσα ἐν Ἀλεξ. πόλει τὴν 8 Σε-
πτεμβρίου 1936, εἰς φυλάκιον 3
ἡμερῶν καὶ χρημ. ποινὴν δρχ. 100
καὶ τὰ τῆς δίκης ἐξοδα καὶ τέλη κλπ.

Ἐν Ἀλεξ. πόλει τῇ 25(11)1936
Ὁ Πρόεδρος
Ὁ Δικ. Γραμματεὺς
(Ἐπονται ὑπογραφαί)
Ὅτι ἀμφιβέβ ἀπόσπασμα
Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει αὐθιμερὸν
Ὁ Δικ. Γραμματεὺς

Ἀριθ. 599
Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν
Ἐβρο Πλημμελειοδικῶν
Συγκείμενον κλπ.

Διὰ τὰ ὅσα
Καταδικάζει τὸν κηρυχθέντα ἐ-
νοχον Ἀθανάσιον Παπαδόπουλον κά-
τοικον Διδυμοῦ ἐπὶ νοθείᾳ πράξει τε-
λεσθεῖσα ἐν Διδυμοῦ τὴν 7 Σε-
πτεμβρίου 1936, εἰς φυλάκιον 3
ἡμερῶν καὶ χρημ. ποινὴν δρχ. 100
καὶ τὰ τῆς δίκης ἐξοδα καὶ τέλη κλπ.

Ἐν Ἀλεξ. πόλει τῇ 25(11)1936
Ὁ Πρόεδρος
Ὁ Δικ. Γραμματεὺς
(Ἐπονται ὑπογραφαί)
Ὅτι ἀμφιβέβ ἀπόσπασμα
Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει αὐθιμερὸν
Ὁ Δικ. Γραμματεὺς

Ἀριθ. 598
Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν
Ἐβρο Πλημμελειοδικῶν
Συγκείμενον κλπ.

Διὰ τὰ ὅσα
Καταδικάζει τὸν κηρυχθέντα ἐ-
νοχον Κωνσταντίνον Κουκουρβάν καὶ
τοικον Ὁρμανίδος ἐπὶ νοθείᾳ πρά-
ξει τελεσθεῖσα ἐν Ὁρμανίδῃ τὴν
21 Ἀπριλίου 1936 εἰς φυλάκιον
10 ἡμερῶν καὶ χρημ. ποινὴν δρχ.
508 καὶ τὰ τῆς δίκης ἐξοδα καὶ τέ-
λη κλπ.

Ἐν Ἀλεξ. πόλει τῇ 25(11)1936
Ὁ Πρόεδρος
Ὁ Δικ. Γραμματεὺς
(Ἐπονται ὑπογραφαί)
Ὅτι ἀμφιβέβ ἀπόσπασμα
Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει αὐθιμερὸν
Ὁ Δικ. Γραμματεὺς

Ἀριθ. 597
Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἐ-
βρο Πλημμελειοδικῶν
Συγκείμενον κλπ.

Διὰ τὰ ὅσα
Καταδικάζει τὸν κηρυχθέντα ἐνο-
χον Μιχ. Γαλανοπούλου κάτοικον Ὁ-
ρεστιάδος ἐπὶ νοθείᾳ πράξει τελε-
σθεῖσα ἐν Ὁρεστιάδῃ τὴν 21 Ἀπ-
ριλίου 1936 εἰς φυλάκιον 7 ἡμε-
ρῶν καὶ χρημ. ποινὴν δρχ. 500 καὶ
τὰ τῆς δίκης ἐξοδα καὶ τέλη κλπ.

Ἐν Ἀλεξ. πόλει τῇ 25(11)1936
Ὁ Πρόεδρος
Ὁ Δικ. Γραμματεὺς
(Ἐπονται ὑπογραφαί)
Ὅτι ἀμφιβέβ ἀπόσπασμα
Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει αὐθιμερὸν
Ὁ Δικ. Γραμματεὺς

— Εἰς τὸν ἐφορῶντα, μηχανι-
κὸν πειστήν τῆς ἐφημερίδος μας κ.
Σάββαν Ζινζιόπουλον, τὰ «Θεσμικὰ
Νέα» εὐχονται πᾶν χρόνι.

βλίων καὶ ἐντετυπῶν αὐτῶν
τασχεθῇ ὑποτὸν Ἀστυνο-
μῶν.

Εἰς τὴν τελετὴν καὶ
κ. Δημήτριος μετὰ τοῦ
Συμβουλίου, αἱ ἀρχαὶ τῆς
Ἀστυνομικῆς Διο. ἡ ἡς,
κ. Φεοδωρακός, οἱ Δ.
Δημοκρίτου καὶ ἰδιοκτητῶν
μυτινῶν, Ἐρμούς, Ταμί-
ας, ΤΤΓ., Ἀθῆναι τῶν ἐντα-
πείων, Τὸ Γενεθῶν, καὶ
καὶ σχολεῖα, ὁ διανομή-
σας καὶ πλῆθος λαοῦ.

Πρὸ τῆς τελετῆς ὡρ-
νίσχον ὁ Γεννασιόχαρς
κ. Κοιβέλης ὅστις ἀνέδρα-
μικός εἰς τὴν ἀνακλινῶν
μυσάν τῆς Τυπογραφίας
τὸν σημαντικὸν ρόλον τοῦ
διὰ τὸν πολιτισμὸν τῆς
τοῦ καὶ κατέδειξε ὅσον
εἶναι ἡ συμβολὴ αὐτοῦ, δι-
σπορίζεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
ὡς τὸν παραγμῶν καὶ ἡ
σέων καὶ τοῦναντιον πόσι-
μος διανδιασπρεβλοῦται δι-
θε ἐννοια ἡθικῆς καὶ ὡς τ
μύτων. Ἀνέφερε τὸ φη-
τῆς ἐκλήσεως τὸν ἥθων κ
μεταποικιστικῶν περιόδους.

φανερώσεως ἐπιστολὴ νε-
κρῶν φεωρίας, ἀνάλογα μ
καὶ ἐννοοῦνται συμπερὶ
ἀπομὸν ἐπιδικαστῶν Π
κοσμοῦ καὶ κατέδειξε δι
ἡτος καὶ ἐπιβλήθη ἰδία τῇ
κηρυσσόντες ἐφαρμοσθεῖσα
τῶν κρατῶν ἐβέβαιος ταῦτα
καταστροφὴν ἀπὸ πύσης ὁ
οἰκονομικῆς, πνευματικῆς
κλπ. — Ἰδιούτῳς ὁμι-
τῆς Ἑλλάδος, ἐτόνισεν δι
τες, λόγω τῆς μετὰ τῆς
ας καὶ τῆς ἐξόχου κληρονο
πολιτισμοῦ ἀξιοπαινήτου,
νὰ προσέχον, ἵνα μὴ ἐπι-
ρήση ποῖε εἰς τὴν μαρτυρί-
αυτῆς διαστροφή, καὶ μετὰ
ἐαυτῶν καὶ τῆς φιλοτίμης Π

Ἀκόμη ἀνέγνω τὸ ἀ-
τοποίητον καὶ ἀπαθὲς τῆς
ας ταῦτης ἐν Ἑλλάδι, δι
κρὰ ἰδιοκτησίας ἐκείνου
ἀποτέλει τὸ ἀσφαλὲς ἀμφο-
γλήρης καὶ εὐνοίας τοῦ
Κττα ἐνταῖη ὁ Ἑθνομ
καὶ ἐτέθη πρὸς τὰ κατω-
τα βιβλία καὶ ἔκτετα. —
Μετὰ ταῦτα ὁ ὡρμ
ἐληξε.

ΜΗΝΟΜΟΣΥΚΟΝ
Εἰς τὴν Σελίδα